

Luciana C. de Oliveira, Knowing and Writing School History. The language of students's expository writing and teachers' expectations (2011)

[Dick van Straaten, 2012]

Veel geschiedenisleraren benadrukken het belang van het schrijven van historische opstellen en betogen door leerlingen. Er is echter een discrepantie tussen het belang dat leraren hieraan hechten en de verwachtingen die ze hebben over het schrijfvermogen van leerlingen én de kennis die leraren hebben van de specifieke eisen die de aard van het vak stellen aan de taal- en schrijfvaardigheid van leerlingen. Vaak komen leraren in hun instructies aan leerlingen niet verder dan algemeenheden als 'heldere structuur', 'duidelijke vraag', 'onderscheid hoofd- van bijzaken', 'trek een conclusie'. De Oliveira benadrukt het belang van grammatica, spelling en zinsbouw in relatie tot het eigene van geschiedenis: de keuzes die op taalgebied gemaakt moeten worden om het verleden tot leven te wekken in historische interpretaties. Leerlingen moeten bij geschiedenis interpretaties onderbouwen met argumenten en bewijzen, ze zijn vaak bezig met het formuleren en onderbouwen van meningen. Leerlingen worden geacht documenten als bewijsmateriaal te zien en te gebruiken en historische kwesties vanuit verschillende standpunten te bekijken. Leraren gaan er vanuit dat zoiets vanzelf gaat, maar dergelijke vaardigheden stellen hoge eisen aan het taalvermogen van leerlingen. Multiperspectiviteit, daar gaat het om. Het is niet voldoende als een leerling tot een bepaald standpunt komt. Het gaat er om dat ze duidelijk kunnen maken hoe ze al redenerend bij een bepaald standpunt uitkomen. Sleutelwoord daarbij zijn 'elaboration' (uitwerken, uiteenzetten, etc.) en causale verbanden. De Oliveira doet allerlei aanbevelingen voor leraren en leraren in opleiding. In de kern gaat het om een bewustwording van het belang van taal bij het lezen en schrijven in het schoolvak geschiedenis.